

14. Hatvanad vasárnapja.ATYÁM, BOCSÁSS MEG NÉKIK !

Lukács 23,34
Lukács 23,13 - 34

E mai vasárnaptól virágvasárnapig Megváltónknak a Keresztfán elhangzott szavait hallgatjuk istentiszteleteinken. Általában is érdemes megjegyezni a haldoklók utolsó szavait. A keresztyén embernek fontos és üdvösséges gyakorta elmélkedni Jézus Krisztusnak a Kereszten elhangzott "hét szava" felett.

Amikor ezekre a szózatokra figyelünk, hallanunk kell a Mózesnek mondott isteni intést: "Oldd le a te saruidat lábaidról; mert a hely, amelyen állasz, szent föld." /Ex 3,5/ Bizony a legszentebb föld az, mert Isten kihulló drága vére öntözte. Mert ami itt történik, az olyan dráma, amelyikben Isten az áldozat és a hős.

Az első szó imádság. És micsoda imádság! Bizalom és szeretet csendül ki minden szavából: mert ez töltötte be az Ő egész életét. "Aki meg akarja tanulni, hogy mi a szeretet, az menjen a megfeszítés helyére és nézze, hogyan hal meg a "fájdalmak férfia." /Spurgeon/

ATYÁM !

Ez az első szava és ez lesz az utolsó is. E kettő között történik minden, aminek történnie kell. "Atyám!" Azt mutatja ez nekünk, hogy Megváltónknak a legnagyobb szenvedésben, megaláztatásban sem rendült meg hite az Atya szeretetében. Így hozta az embereknek Istent: az Isten Atya. Így tanított imádkozni: Mi Atyánk. S most a Kereszten ott folytatja, ahol a Gecsemáné kertben abbahagyta. A főpapi imádság a János 17-ben így fejeződik be: "Igazságos Atyám! Én megismertettem velük a te nevedet és ezután is meg-

ismertetem, hogy az a szeretet, amellyel engem szerettél, legyen bennük és én is őbennük."

BOCSÁSS MEG !

Jézus Krisztus evangéliuma a megbocsátás evangéliuma volt. Nála a szeretet megbocsátást jelentett. Őbeme Isten a bocsánatot adta az embereknek. "Erről a próféták mind bizonyosságot tesznek, hogy bűneinek bocsánatát veszi az Ő neve által mindenki, aki hisz őbenne." /Act 10,43/ Önmaga is így tekintett kereszthalálára: "Ez az én vérem, az új szövetség vére, mely sokakért kiontatik bűnök bocsánatára." /Mt 26,28/

S most a bocsánatért esedezik ebben a csodálatos könyörgésben. Nem bosszúért és megfizetésért könyörög, hanem megbocsátásért. A hit megdicsőülése ez bizony, és minden idők számára példaul fog szolgálni, mert a következmények igazolták. Miközben ugyanis véghez viszi a megbocsátás nagy művét, ajka is bocsánatért esedezik. A tanítás és az élet itt is teljes egységben van Őnála.

NÉKIK !

- Kiknek?

- Ellenségeinek: a katonáknak, a papoknak, a népnek. Mindenkinnek, aki vétkez az ő halálában.

Jeruzsálemben az volt a szokás, hogy a halálraitöltet háttal a városnak feszítették keresztre, nehogy a szerencsétlen ember utolsó pillanatában megátkozza a várost. Az Úr Jézust is így feszítették meg, háttal a városnak. Tekintetét tehát onnan, a Golgota magasságából nyugatra fordította... át a tengereken... át az évszázadokon. Mindentlátó tekintetével átölelte minden egykor hozzátérő népét, átölelt minket is... engem is.

MERT NEM TUDJÁK, MIT CSELEKESZNEK.

Mennyi szeretet van ebben! Menti az ellenségeit. Közbenjáró érettük, mert Ő közbenjáró Isten és ember között. S valóban az Ő egész kereszthalála egyetlen, némán is hangos engesztelő könyörgés, amely felkiált az égre, hogy a bűnösök felől elfordítsa Isten igazságos ítéletét.

A mi időnk, a mi századunk kérdéseire is fény hull ebből az imádságból, mert gyakran mi sem tudtuk, mit cselekedtünk. Talán tudnunk lehetett volna, vagy tudnunk kellett volna, de ő nem tudtuk!

S hogy mekkora hatást gyakorolt ez az imádság Jézus Krisztus követőire, arra álljon itt három bibliai példa: István, az első keresztyén vértanú ajkán ez az imádság hangzik az Őt megkövezők érdekében : "Uram, ne tulajdonítsd nekik ezt a bűnt!" /Act 7,60/ Péter az első pünkösöd után ezzel a szeretettel hirdeti az evangéliumot: "Tudom, hogy tudatlanságból cselekedtetek, mint a ti vezetőitek is." /Act 3,17/ Pál apostol pedig arról tesz vallomást, hogy a világ fejedelmei közül senki sem ismerte, mert ha ismerték volna, nem feszítették volna meg a dicsőség Urát. / 1 Kor 2,8/

Utánuk emberek sokasága következik. Bizony igazat adunk annak, aki azt mondja, hogy ennek az imádságnak az ereje mind mostanáig, sőt az időknek végéig csökkentti napról-napra a bosszú hatalmát és növeli a szeretet és a megbocsátás mennyiségét a földön./ Stalker/

Befejezésül imádságos szívvel hallgassuk meg Juhász Gyula egyik gyönyörű versét: Imádság a gyűlölködőkért.

"Én Jézusom, te nem gyűlölted őket,
A gyűlölködőket és a köpködőket.

Szeretted ezt a szomorú világot
S az embert, ezt a nyomorú virágot.

Te tudtad, hogy mily nagy kereszt az élet,
És hogy fölöttünk csak az Úr ítélhet.

Szelíd szíved volt, ó, pedig hatalmad
Nagyobb volt, mint mit földi birtok adhat.

A megbocsájtást gyakoroltad egyre,
Mig égbe szállni fölmentél a hegyre.

Ma is elégszer hallod a magasban
A gyűlölet hangját, amely égbe harsan.

A gyilkos ember hangját, aki részeg,
S a szeretet szavát feszítené meg.

Én Jézusom, most is csak szánd meg őket,
A gyűlölőket és a köpködőket.

Most is bocsáss meg nékik, mert lehet,
Hogy nem tudják tán, mit cselekszenek." - Amen.